

plicht, de prospectusregeling zelf, de goedkeuringsprocedure van het prospectus en de bepalingen over de internationale samenwerking niet hernomen, aangezien deze aspecten door de nieuwe prospectusverordening worden geregeld. Wel werden, vermits de nieuwe prospectusverordening geen regeling bevat dienaangaande, o.a. de mogelijkheid van de Koning om vrijstelling van (bepaal)de verplichtingen te verlenen voor wat betreft de toelating tot verhandeling of openbare aanbiedingen van beleggingsinstrumenten die geen effecten zijn en de uitsluiting van optiecontracten en “futures” uit het toepassingsgebied van de wet hernomen uit de prospectuswet (zie art. 15, § 4 en art. 16, § 1, 9° prospectuswet).

Wat de omzettingsmaatregelen betreft, is in hoofdzaak te noteren dat de Belgische wetgever gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid in artikel 3, 2. van de nieuwe prospectusverordening om de drempel voor de prospectusverplichting te verhogen voor aanbiedingen van effecten zonder grensoverschrijdend karakter. Waar op grond van artikel 1, 3. van de nieuwe prospectusverordening vanaf 21 juli 2018 een prospectus vereist is voor grensoverschrijdende aanbiedingen van effecten met een totale tegenwaarde van 1.000.000 EUR of meer, is naar Belgisch recht voor aanbiedingen van effecten zonder grensoverschrijdend karakter vanaf die datum op grond van artikel 7, § 1 van de nieuwe prospectuswet enkel een prospectus vereist indien de totale tegenwaarde 5.000.000 EUR (of meer) of, voor wat betreft effecten die zullen mogen worden verhandeld op een multilaterale handelsfaciliteit (MTF), 8.000.000 EUR (of meer) bedraagt. Voor dergelijke van de prospectusverplichting vrijgestelde aanbiedingen van effecten zal wel, behoudens vrijstelling, een informatienota moeten worden gepubliceerd voorafgaandelijk aan de aanbieding.

De inwerkingtreding van de bepalingen van de nieuwe prospectuswet werd afgestemd op de toepassing van de bepalingen van de nieuwe prospectusverordening in de lidstaten. Bijgevolg zullen de meeste bepalingen pas in werking treden met ingang van 21 juli 2019, tenzij de verwante bepaling van de nieuwe prospectusverordening eerder in werking treedt (e.g. art. 7, § 1 inzake de nieuwe drempel m.b.t. de totale tegenwaarde van de aangeboden effecten in de Europese Unie bij overschrijding waarvan de prospectusverplichting geldt vanaf 21 juli 2018). De prospectuswet wordt eveneens opgeheven met ingang van 21 juli 2019, al werden sommige bepalingen (e.g. art. 42, 2°) reeds opgeheven met ingang van 21 juni 2018.

Richt snoeren van de Europese Autoriteit voor effecten en markten van 7 februari 2018 voor het beheer van belangenconflicten door centrale tegenpartijen FINANCIËLE MARKTEN

Belangenconflicten

MARCHÉS FINANCIERS

Conflits d'intérêts

Deze richtsnoeren van de Europese Autoriteit voor effecten en markten (hierna “ESMA”) kaderen binnen de verplichtingen die artikel 33 van verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2012 betreffende OTC-derivaten, centrale tegenpartijen en transactieregisters¹⁹ (hierna “EMIR”) voor de centrale tegenpartijen (“CTPs”) oplegt, teneinde te garanderen dat CTPs de belangen van hun clearingleden of cliënten nastreven.

Meer bepaald is een CTP er op grond van artikel 33 verordening marktmisbruik toe gehouden om:

- effectieve schriftelijke organisatorische en administratieve regelingen te treffen en te handhaven om mogelijke belangenconflicten vast te stellen en te beheeren tussen haarzelf (met inbegrip van haar bestuurders, werknemers of elke persoon met directe of indirecte zeggenschap of met nauwe banden) en haar clearingleden of de cliënten van die leden die bij de CTP bekend zijn; en
- zo deze maatregelen ontoereikend zijn om redelijkerwijs te garanderen dat risico's op schade aan de belangen van een clearinglid of cliënt worden voorkomen, het belangenconflict ter kennis te brengen van de cliënt en/of het clearinglid alvorens nieuwe transacties van deze cliënt of clearinglid te aangaan.

De richtsnoeren strekken ertoe de regels en procedures inzake het opsporen en beheeren van belangenconflicten door CTPs nader toe te lichten teneinde een gelijk speelveld voor CTPs in de Europese Unie te garanderen. Hier toe leggen de richtsnoeren o.a. het volgende vast:

- een algemene definitie van het begrip belangenconflict in de relatie tussen CTPs en hun cliënten of clearingleden;
- de rechtsverhoudingen waarbinnen CTPs steeds potentiële belangenconflicten moeten opsporen;
- maatregelen die CTPs moeten treffen teneinde de uitwisseling van vertrouwelijke gegevens te beperken en de vertrouwelijkheid van uitgewisselde vertrouwelijke gegevens te verzekeren;
- gedragsregels die CTPs aan hun personeel moeten opleggen en doen naleven;
- regels inzake het bezit van financiële instrumenten die CTPs aan hun personeel moeten opleggen en doen naleven; en

¹⁹ Pb.L. van 27 juli 2012, afl. 201, 1.

- maatregelen die CTPs die deel uitmaken van een vennootschapsgroep moeten treffen.

Zodra de richtsnoeren worden vertaald in alle talen van de lidstaten van de EU en gepubliceerd worden op de website van ESMA, heeft elke bevoegde nationale autoriteit een termijn van 2 maanden om aan te geven of ze de richtsnoeren wel of niet zal naleven.

Uitvoeringsverordening (EU) nr. 2018/292 van de Commissie van 26 februari 2018 tot vaststelling van technische uitvoeringsnormen ten aanzien van procedures en formulieren voor de uitwisseling van informatie en bijstand tussen bevoegde autoriteiten overeenkomstig verordening (EU) nr. 596/2014 van het Europees Parlement en de Raad betreffende marktmisbruik

FINANCIËLE MARKTEN

Marktmisbruik

MARCHÉS FINANCIERS

Abus de marché

De bevoegde autoriteiten van de lidstaten van de Europese Unie zijn er, op grond van artikel 25, 1. van verordening (EU) nr. 596/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 betreffende marktmisbruik²⁰ (hierna “verordening marktmisbruik”), toe gehouden, waar nodig, met elkaar samen te werken en elkaar bijstand te verlenen teneinde de toepassing van deze verordening te verzekeren. In het kader van deze samenwerkingsverplichting kunnen de bevoegde autoriteiten verzoeken om informatie en verzoeken om bijstand aan elkaar overmaken.

In uitvoering van artikel 25, 9. verordening marktmisbruik en aan de hand van de ontwerpen van technische uitvoeringsnormen die de Europese Autoriteit voor effecten en markten (“ESMA”) op 30 mei 2017 had aangenomen, heeft de Europese Commissie met de uitvoeringsverordening (EU) nr. 2018/292²¹ de procedures en formulieren vastgesteld die sinds 28 februari 2018 door de bevoegde autoriteiten moeten worden gebruikt voor de uitwisseling van informatie en bijstand, inclusief voor de indiening van verzoeken om bijstand, ontvangstbevestigingen en antwoorden op dergelijke verzoeken.

De uitvoeringsverordening verschaft de bevoegde autoriteiten in de eerste plaats met standaardformulieren, die ze moeten gebruiken om:

- een schriftelijk verzoek om bijstand aan een andere bevoegde autoriteit te richten (bijlage I);
- de ontvangst van het schriftelijk verzoek om bijstand binnen de 10 dagen te bevestigen (bijlage II);
- het schriftelijk verzoek om bijstand te beantwoorden (bijlage III); en
- informatie over te maken aan een andere bevoegde autoriteit zonder dat deze hierom heeft verzocht, in uitvoering van artikel 16, 4. en 25, 5. van de verordening marktmisbruik of wanneer een bevoegde autoriteit oordeelt informatie te bezitten die voor andere bevoegde autoriteiten van nut zou zijn voor de uitoefening van haar taken onder de verordening marktmisbruik (bijlage IV).

Het verzoek om bijstand moet voldoende informatie bevatten over het onderwerp, de reden en de context van het verzoek. In urgente gevallen mogen de bevoegde autoriteiten een verzoek om bijstand ook mondeling instellen.

In de tweede plaats legt de uitvoeringsverordening – ten einde communicatie, overleg en interactie tussen de bevoegde autoriteiten gedurende het gehele proces mogelijk te maken – de volgende procedures voor samenwerking vast:

- procedure voor de toezending en verwerking van verzoeken om samenwerking;
- procedure voor verzoeken om een verklaring af te nemen;
- procedure voor verzoeken om een onderzoek of inspectie ter plaatse;
- procedure voor bijstand voor de inning van boeten.

Elke bevoegde autoriteit moet contactpunten aanwijzen aan wie de verzoeken (en de antwoorden erop) moeten worden overgemaakt. Verder moeten er passende geheimhoudingswaarborgen zijn. Ontvangen verzoeken mogen enkel openbaar worden gemaakt mits instemming van de verzoekende autoriteit. Informatie verstrekt in het kader van een ongevraagde uitwisseling van informatie mag uitsluitend worden gebruikt om de naleving of handhaving van de verordening marktmisbruik te verzekeren.

In de overwegingen wordt aangegeven dat de bevoegde autoriteiten enkel om het afnemen van een verklaring of het uitvoeren van een inspectie of onderzoek zullen verzoeken indien een verzoek om uitwisseling van informatie niet zou volstaan.

²⁰. Pb.L. van 12 juni 2014, afl. 173, 1.

²¹. Uitvoeringsverordening (EU) nr. 2018/292 van de Commissie van 26 februari 2018 tot vaststelling van technische uitvoeringsnormen ten aanzien van procedures en formulieren voor de uitwisseling van informatie en bijstand tussen bevoegde autoriteiten overeenkomstig verordening (EU) nr. 596/2014 van het Europees Parlement en de Raad betreffende marktmisbruik (Pb.L. van 27 februari 2018, afl. 55, 34).